

UNGERSVEND BAD SIN FLIKKE

1. Ungersvend bad sin flikke, sin allerbedste ven
om at få lov at rejse og komme snart igen.
2. Der nu Ungersvend var på rejse, kommer der en anden igen,
som til skøn jomfru bejlede og hendes hjerte behagede,
der hun fik hannem at se.
3. Der nu Ungersvend fik det at høre, fik han stor hjertens uro,
han skifted om sine klæder og rejste, hvor bryllupet stod.
4. Ungersvend går i brudehus, begynder en dans for sig,
en dans med bruden så sagselig, og hendes hjerte bevægedes,
der hun fik hannem at se.
5. Se her min hjertens flikke, hvorfor gøres dine kinder så rød,
har du for længe siden hørt og spurgt, at jeg skulde vorden død?
6. Haver du for længe siden hørt og spurgt, at jeg skulde vorden død,
så skal det ikke være klokkeslag, førend du skal se mig dø.
7. Ungersvend går i kammeret, slår døren i lås for sig,
så tager han et timeglas og sætter det ned for sig.
8. Ungersvend tager til at skrive det store og lange brev,
han skrev alt om sin kæreste, hvor uærligt hun sig bedrev.
9. Der nu glasset var udrundet, og timen var forbi,

så tager han den hvasse kniv og satte den i sit liv.

10. Der nu blodet begyndte at rinde i stride strømme ned,
da lukked han op døren og bad sin flikke se.

11. Se her, min hjertens flikke, hvor stor hjertelig sorrig det er
at love godt med munden og have en anden kjær.

12. Denne vise er studeret udaf en svensk matros,
som i Stokholm loserede, sit unge liv spolerede alt for sin flikke god.